

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Ὁμιλία τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Νικόδημον
Λεχημ. Ιωήλ Γιαννακόπουλου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 11 Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 2016

✠ Θεοδώρας δσίας (491). Εὐφροσύνου (θ' αἰ.) τοῦ μαγείρου,

✠ Εὐανθίας μάρτυρος. Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας.

Ὁμιλία τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Νικόδημον

Ἰαύσας ὁ Χριστὸς τὸν διάλογον μετὰ τοῦ Νικοδήμου κηρύττει διὰ μονολόγου εἰς τὸν ἴδιον τὸ ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως ὑπὸ τρεῖς μορφάς: Ἀποκάλυψιν, ἀπολύτρωσιν καὶ κρίσιν.

Καὶ α) Ἡ Ἀποκάλυψις, στίχ. 11 - 13. Ὁ Κύριος λέγει «ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε». Ἀλήθεια ἀλήθεια σοῦ λέγω, λέγει ὁ Χριστὸς εἰς τὸν Νικόδημον, ἢ διὰ τοιούτου τρόπου ἀναγέννησις διδασκαλία ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἶναι ἡ πραγματικὴ, διότι «ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν» ἐκεῖνο δηλαδὴ τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς κηρύττομεν καὶ «ὁ ἑωράκαμεν» καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τούτων τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς κατὰ τὸ βάπτισμά Μου, τὸ ὁποῖον εἶδομεν, «μαρτυροῦμεν» ὁμολογοῦμεν. «Καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε». Σεῖς ὅμως οἱ Φαρισαῖοι δὲν λαμβάνετε ταῦτα ὑπ' ὄψιν σας. Ὁ Κύριος συνεχίζει. «Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐάν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε;». Ἄφου, λέγει ὁ Κύριος, σᾶς εἶπα πράγματα ἐπίγεια, αἰσθητὰ εἰς πάντα ἄνθρωπον ὅπως εἶναι λ.χ. καὶ τὸ εἰς τοὺς ἐθνικούς ἀκόμη αἰσθητόν φαινόμενον τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου «τὸ γεννώμενον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστι» καὶ ἡ λαχτάρα τῆς ἀναγεννήσεως διὰ Λυτρωτοῦ τινός, δὲν πιστεύετε, πῶς θὰ πιστεύετε, ἐάν σᾶς εἶπω πράγματα ἐπουράνια ἤτοι πνευματικώτερα, ὅπως εἶναι λ.χ. ἡ τριαδικότης τοῦ Θεοῦ, τὸ βάθος τοῦ Μυστηρίου τῆς ἀπολυτρώσεως κ.λ.π. Τόσον αἱ ψευδεῖς Μεσσιακαὶ προλήψεις σᾶς ἔχουν πωρῶσει τὴν ψυχὴν!

¶ Ἀλήθεια εἶναι, ὅτι σᾶς λέγω πράγματα πρώτην φορὰν λεχθέντα ὑπὸ ἀνθρώπου, ὅπως εἶναι ὁ συνδυασμὸς «ὔδατος» βαπτίσματος καὶ «πνεύματος» Θείας χάριτος διὰ τὴν σωτηρίαν. Ἐν τούτοις ἔπρεπε τὰ λόγια μου, νὰ γίνονιν πιστευτὰ, διότι «οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ». Οὐδεὶς ἄλλος, βεβαιοῖ ὁ Κύριος, ἀνέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου εὐρί-

Κυριακὴ πρὸ τῆς Υψώσεως

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ς' 11 - 18)

Ἄδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρα σαρκὶ καυχῆσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

σκονταὶ τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ, ἐκτός Ἐμοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἤμην καὶ εἶμαι ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Πατρὸς. Ὁ Κύριος μέχρις ἐδῶ πραγματεύεται τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Μετά ταῦτα πραγματεύεται β) τὴν ἀπολύτρωσιν ἐκ τῆς ἁμαρτίας στίχ. 14 - 16 καὶ λέγει· «καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον». Ὁ Κύριος χρησιμοποιεῖ ὡς σύμβολον τῆς Σταυρώσεως Του τὸ γεγονός, τὸ ὅποιον μᾶς διηγεῖται τὸ βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (ἀριθ. 21, 4 - 9) τῆς ὑψώσεως τοῦ χαλκοῦ ὄφεως ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οἱ Ἑβραῖοι δηλαδὴ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς τεσσαρακονταετοῦς περιπλανήσεώς των ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν ἠγανάκτησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ. Πρὸς τιμωρίαν των στέλλει ὁ Θεὸς κατ' αὐτῶν δηλητηριώδεις ὄφεις, οἱ ὁποῖοι ἐθανάτωσαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. Οἱ Ἑβραῖοι μετανοοῦν καὶ ὁ Θεὸς διατάσσει τὸν Μωϋσῆν νά κατασκευάσῃ χαλκοῦν ὄφιν τὸν τοποθετήσῃ ὑψηλὰ εἰς πάσσαλόν τινα. Ὅσοι ἐκ τῶν δαγκωμένων Ἑβραίων ὑπὸ τῶν ὄφεων μετενόουν καὶ ἔβλεπον τὸν ὄφιν τοῦτον ἐθεραπεύοντο. Κατὰ παρόμοιον τρόπον, βεβαίῳ ὁ Κύριος, θά ὑψωθῇ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα οἱ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας δηλητηριασμένοι βλέποντες καὶ πιστεύοντες εἰς αὐτὸν θεραπεύωνται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας λαμβάνοντες αἰώνιον ζωὴν. Ἡ αἰώνιος αὕτη ζωὴ συνίσταται εἰς τὴν ζωὴν τῆς χάριτος ἐδῶ καὶ εἰς τὴν δόξαν ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ. Ἡ ἐδῶ διδομένη θεία χάρις εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκεῖ δόξης. Ἡ ἐκεῖ δόξα εἶναι τὸ τέλος τῆς ἐδῶ χάριτος. Ὁ φέρων

Κυριακὴ προ τῆς Ὑψώσεως

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἀδελφοί, κυττάζτε με πόσον μεγάλα γράμματα σάς έγραψα με το χέρι μου. Όσοι θέλουν να φανούν ευάρεστοι με μέσα εξωτερικά, αυτοί σας αναγκάζουν να περιτέμνεσθε, απλώς και μόνον διά να μη καταδιώκονται διά το κήρυγμα περί του σταυρού του Χριστού. Διότι ούτε αυτοί που περιτέμνονται, φυλάττουν τον νόμον, αλλά θέλουν να περιτέμνεσθε σεις, διά να καυχηθούν διά την συμμόρφωσίν σας εις ένα εξωτερικόν τύπον. Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχηθῶ διά τίποτε άλλο παρά διά τον σταυρόν του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος είναι σταυρωμένος ως προς εμέ, και εγώ είμαι σταυρωμένος ως προς τον κόσμον. Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε η περιτομή ούτε η ακροβυστία έχουν αξίαν, αλλά η νέα δημιουργία. Και όσοι βαδίσουν σύμφωνα με τον κανόνα τούτον, ειρήνη ας έλθη εις αυτούς και έλεος, και εις τον Ισραήλ του Θεού. Εις το εξής ας μη με ενοχλή κανείς, διότι εγώ βαστάζω εις το σώμα μου τα σημάδια του Κυρίου Ιησού. Η χάρις του Κυρίου μας Ιησού Χριστού να είναι με το πνεύμα σας, αδελφοί. Αμήν. *(ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)*

τὴν θείαν χάριν ἐδῶ φέρει ἤδη ἐν ἑαυτῶ τὴν αἰώνιον ζωὴν. (Ὅταν ὁ Νικόδημος οὗτος ἐξεκρέμασε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὸν Σταυρόν, θά ἐνόησε τότε τὴν ἐρμηνεϊαν τῶν σκοτεινῶν λόγων αὐτῶν). Ἰδοὺ ἡ οὐσία τῆς Ἀπολυτρώσεώς μας! Μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος ἔρχεται εἰς τὴν αἰτίαν τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ λέγει· «οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκε, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον». Τόσον πολὺ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε παρέδωκε τὸν μονογενῆ Του Υἱὸν εἰς τὸν Σταυρόν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μὴ χαθῆ ἀλλὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἐπομένως ἡ αἰτία τῆς ἀπολυτρώσεως εἶναι ἡ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι ἡ ἀξία μας.

Ἡδὴ ὁ Κύριος μεταβαίνει γ) εἰς τὴν κρίσιν στίχ. 17 - 21 εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἄν καὶ ἡ ἀπολύτρωσις δηλαδὴ ἐγένετο δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἐσώθησαν ὅμως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Τοῦτο δὲν ἐγένεν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ ἐκ τῆς ἠθικῆς ζωῆς ἐκάστου, «οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' Αὐτοῦ». Διότι Αὐτός ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ οὐχὶ ἵνα καταδικάσῃ τὸν ἁμαρτωλὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσῃ αὐτόν διὰ τῆς Σταυρικῆς Του θυσίας. «Ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν οὐ κρίνεται» ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν δὲν καταδικάζεται. Ἄν δὲ μερικοὶ θά κατακριθῶσιν ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν μέλλουσαν κρίσιν, δὲν πρέπει νὰ μᾶς σκανδαλίξῃ, διότι ἡ κατάκρισις ἐκεῖνη εἶναι ἐξωτερικὴ ἐκδήλωσις τῆς ἤδη ἐξενεχθείσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἁμαρτωλοῦ καθ' ἑαυτοῦ καταδίκης καὶ ὅπως ρητῶς λέγει ὁ Κύ-

Κυριακὴ προ τῆς Υψώσεως

ριος· «ὁ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται». Ὁ μὴ πιστεύων εἶναι ἀπ' ἐδῶ αὐτοκατάκριτος «ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ», διότι δὲν ἐπίστευσε εἰς τὸν Χριστόν ὡς μονογενῆ Υἱόν τοῦ Θεοῦ.

Ἄναλύων περισσότερο τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης του λέγει: «Αὕτη δὲ ἡ κρίσις» αὕτη εἶναι ἡ αἰτία τῆς καταδίκης ἐκείνης, ὅτι «τό φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον» παρουσιάσθη τό φῶς εἰς τὸν κόσμον ὁ Χριστός «καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς» οἱ ἄπιστοι Ἰουδαῖοι ἠγάπησαν δηλαδή ὄχι τὸν Χριστόν ὁ ὁποῖος εἶναι φῶς ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν ἢ ὅποια εἶναι σκότος. «Ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα» αἰτία δηλαδή τοῦ νὰ ἀγαπήσουν τὸ σκότος καὶ οὐχὶ τὸ φῶς ἦσαν τὰ ἁμαρτωλά των ἔργα, αἰτία τῆς ἀπιστίας των ἦτο ἡ ἀνήθικος ζωὴ των· «πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς». Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ζῆ ἀνήθικον ζωὴν «καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ», δὲν πηγαίνει εἰς τὸ φῶς διὰ νὰ μὴ γίνουν γνωστὰ τὰ ἀνήθικα ἔργα του. Αἰτία δηλ. ὅλων αὐτῶν ἦτο νὰ μὴ φανερωθῶσιν τὰ πονηρὰ αὐτῶν ἔργα ὑπὸ τοῦ φωτός. Βαθυτέρα αἰτία τῆς ἀπιστίας καὶ ἀνήθικου ζωῆς εἶναι ἡ μὴ συναίσθησις τῆς καταστάσεώς των, διότι ἡ ἁμαρτία δὲν εἶναι μόνον πληγὴ ἀλλὰ καὶ στραβομάρα, ὡς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος βεβαίως ὀνομάζων αὐτὴν κάρφος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ (Ματθ. 7, 3). Ἐνῶ τοῦναντίον «ὁ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἦν εἰργασμένα». Ὁ ἔχων δηλαδή ἔργα ἀγαθὰ καὶ διάθεσιν ἀγαθὴν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκεῖ βεβαιοῦται, ὅτι τὰ ἔργα του τὰ ἀγαθὰ ἐγένοντο τῆ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ. Ὡστε ὁ ἠθικὸς βίος ἐπιδραεῖ εἰς τὴν πίστιν ἰδίως ὅμως ὁ ἀνήθικος βίος εἰς τὴν ἀπιστίαν καὶ καταδίκην.

Ποῖον ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς συνομιλίας καὶ ὁμιλίας τοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ Νικοδήμου ἀγνοοῦμεν. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ σπόρος ἔπεσε εἰς ἀγαθὴν καρδίαν, διότι βραδύτερον ὁ Νικόδημος θά ὑπερασπισθῆ τὸν Ἰησοῦν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου (Ἰωάννου 7, 50 - 51) καὶ θά γίνῃ φίλος τοῦ Ἐσταυρωμένου (Ἰωάννου 19, 39 - 42).

Αρχιμ. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλου, ἀπὸ τὴν ιστοσελίδα 'Ἁγία Ζώνη'

ΩΣ ΕΩ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τρίτη 13 Σεπτεμβρίου 2016, Ἅγιος Ελευθέριος Κοιμητηρίου 7:00π.μ.

Τετάρτη 14 Σεπτεμβρίου 2016, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Παρασκευή 16 Σεπτεμβρίου 2016, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Σάββατο 17 Σεπτεμβρίου 2016, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΕΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κυριακὴ πρὸ τῆς Υψώσεως